

[Hoff.]

paa den Tanke i Fremtiden ikke at lade disse forskellige Former for Hjælp medføre Tab af Valgret, altsaa hvis der ligger ligesom et Løfte om en Revision af disse Bestemmelser ud i Fremtiden, kan man hilse Lovforslaget med al mulig Glæde. Jeg er ganske afgjort en Tilhænger af, at dette ikke bliver noget, som bare er en Gave, man deler ud i Begejstring over Befrielsen, men at det er noget, som bliver gennemført for Fremtiden, saadan at disse Former for Hjælp ikke nogen Sinde mere vil komme til at medføre, at Folk mister deres Valgret. Først hvis vi gør det, giver vi det danske Folk en Gave, som vi i Virkeligheden kan være bekendt at give det, fordi det er dets rimelige Ret.

Hvad angaar Lovforslagets § 3, kommer den højtærede Arbejds- og Socialminister i sin Lovgivning ind paa et Omraade, som ligger under Indenrigsministeren; men da vi har en Samlingsregering, gaar jeg ud fra, at det er sket i fuld Forstaaelse og Fordragelighed, saa at der ikke er nogen Grund til at være misfornøjet med det. Men da der nu er Tale om Valgsteder, vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa det Forhold, at det i mange Kommuner rundt omkring har vist sig, at der har været overordentlig mange valgberetigede, som ikke er blevet optaget paa Valgstederne. Det har været meget vanskeligt at faa disse Valgsteder i Orden, fordi der er sket saa store Forandringer i hele det danske Samfund, mange Mennesker har maattet gaa under Jorden, har ikke haft fast Adresse o. s. v. Naar der nu alligevel skal fremlægges nye Valgsteder til Eftersyn, er det et Spørgsmaal, om man ikke paa en eller anden Maade skulde faa de gamle Valgsteder frem igen, for jeg er ikke sikker paa, at man har faaet alle med, og det skulde nødigt gaa saadan, at Antallet af Folk, som ikke er kommet med paa Valgstederne, blev saa stort, at det kunde give Anledning til en Kritik af det kommende Rigsdagsvalg i Retning af, at der har været saa mange, der ikke er kommet med, at det ligefrem har kunnet paavirke Valgets Resultater. Den eneste Maade, hvorpaa man sikkert kunde have undgaaet en saadan Kritik, vilde have været, om der havde været Forpligtelse for Kommunerne til at udsende Valgkort. Det er der imidlertid ikke; der er kun nogle enkelte Kommuner, der gør det paa eget Initiativ, og saa længe Kommunerne ikke er forpligtet til det, kan man ikke regne med, at alle gør det. Jeg henstiller, at det for Frem-

tiden bliver en Forpligtelse for Kommunerne at udsende Valgkort, det vil lette Kontrollen med Valgstederne meget væsentligt.

Oluf Pedersen: Rent principielt kan vi fra Retsforbundets Side tiltræde det forelagte Lovforslag. Det falder sammen med, hvad der fra vor Side blev foreslaaet i det sociale Udvalg, nemlig at man ikke skulde fratage de fattigste Valgsteder. Jeg har altid syntes, det var urimeligt, og hilser derfor selvfølgelig med Tilfredshed, at man her eftergiver Kommunehjælp, men jeg synes rigtignok, at hvis der skulde være Mening i det, skulde man ogsaa have ladet det gælde fremefter. Jeg synes ikke, at der er nogen som helst Mening i, at saadanne Medborgere, som dette Lovforslag omfatter, skal miste Valgstederne, jeg kan ikke se Begrundelsen for det.

Maa jeg saa tilføje, at der er en beklagelig Ting ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, nemlig at det vil medføre, at Valget maa udskydes, og det er min Opfattelse, at vi i allerhøjeste Grad trænger til at faa Valg. Naar man kan have en Forsvarsminister, der træffer de Dispositioner og fremsætter de Udtalelser, som den nuværende højtærede Forsvarsminister har gjort, er det min Opfattelse, at vi trænger til en Regering, hvor Ministrene indbyrdes føler sig forpligtede, og ikke en Diskussionsklub, hvor hver taler for sig og helst imod hinanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af de tre sidste ærede Taleres Udtalelser om, at ikke alene de Mennesker, som der her er Tale om, men at alle, der faar Hjælp af det offentlige, skulde have deres Valgret, ikke alene ved dette Valg, men ogsaa i Tiden fremefter. For at det ikke skal se ud, som om alle i denne Sal er enige i denne Opfattelse, ønsker jeg at udtale, at min Opfattelse er den, at hvis vi skal kunne værne om den sociale Lovgivning, vi har her i Landet, og som vi alle er stolte af, maa det være saadan, at denne Lovgivning ikke alene giver Rettigheder, men ogsaa paalægger den enkelte Forpligtelser. Det staar udtrykt paa en udmærket Maade i Lovens § 1, hvor der staar, at enhver har Pligt til at sørge for sig og sine, hvis ikke særlige Forhold forhindrer vedkommende i det, men hvis der er saadanne